

ΝΥΚΤΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Συνδρομή προπληρωτέα.

Δι' άγγελίας και διατροιάς ιδιαίτερα συμφωνία
 προπληρωόμεναι.

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 5 ΛΕΠΤΑ

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 5.

Γραφεία—όδός Τσαμαδού 10.

Αθήναι, Κυριακή, 24 Ιουνίου 1901.

Πάσα τυχόν καθυστερήσις του φύλλου, προερχομένη πάντοτε από την κακήν του ταχυδρομείον διακομήν, δεόν να γνωστοποιήται άμέσως τῇ Διευθύνσει. Η Διεύθυνσις.

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚ. ΘΕΑΤΡΟΝ

Τελειότης ένθαρρυντικωτάτη

Επικρατεί ή μανία εις τους θεατροκογράφους μας, να κρίνουν τὰ νεώτερα ελληνικά θεατρικά έργα, και τῆν ήθοποιίαν, αναλόγως τῆς ομοιότητος αὐτῶν πρὸς τὰ ξένα ἀριστουργήματα, τὰ ὁποία ὁμως θαυμάζουσι οὐχι ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, ἀλλὰ δι' ἐπιβολῆς. Ἐάν συνεπῶς ἔργον τι νεώτερον ὁμοιάζῃ πρὸς ἐκεῖνα εἶνε ἀριστόν, ἐάν ὄχι εἶνε «ἀσυνείδητον» ή χρῆσις τῆς λέξεως εις τοιαύτην ὑπόθεσιν εἶνε χαρακτηριστικὸν τοῦ ἐκφυλισμοῦ πολλῶν θεατροκογράφων.

Τὸ κλίμα ὁμως ἡμῶν, ή ιστορία, ή φιλοσοφία, ή θρησκεία, αἱ παραδόσεις, ή πολιτική κατάσταση (ἀκόμη δὲν ἀπετελέσθη ή ἔθνική ἐνότης) εἶνε ἐντελῶς διάφορα πρὸς τὰ τῆς Εὐρώπης, πρέπει ἐπομένως μετ' ἄλλας ἀπαιτήσεις κριτικὰς νὰ κρίνωνται ταῦτα. Ὅπως δὲ ὁ κρίνων ἀγγλικὸν ἔργον δὲν πρέπει νὰ ζητήσῃ εἰς αὐτὸ τὴν χάριν τοῦ γάλλου, ἀλλὰ ἀνδρικότητα μόνον σκέψεων και φιλοσοφίαν, ὁ δὲ κρίνων ἰταλικὸν, ἐνθουσιασμὸν μέγαν και ριζοσπαστικὰς ιδέας, γερμανικὸν δὲ γραμματολογικὴν σοφίαν, οὕτω και ὁ κρίνων ἑλληνικὸν πρέπει νὰ ἐπιζητῇ ἐν αὐτῷ τὰ ἰδιάζοντα. Ἰδιάζει δὲ εἰς τὸν Ἕλληνα ἀνδρικότης παραστάσεων, (ἣτις ὁμως θεωρεῖται ὑπὸ τῶν θεατροκογράφων κομπογιαννισμός), οὐσιαστικότης, (ἣτις θεωρεῖται ἑλλειψις χάριτος) και ἀπότομος φιλοσοφία. Οὕτω κρίνων τις τὰ νεώτερα ἑλληνικά έργα δύναται νὰ κρίνῃ εὐσυνειδήτως.

Διότι πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν, ὅτι οὔτε ὁ Βασιλειάδης, φονεύει διὰ τοῦ Ρέννου τὴν ἀπιστον Γαλάτειαν, οὔτε ὁ Περσιάδης θέλει τὸν ἥρωα τῆς Γκόλφως συναποθνήσκοντα ἐν μετανοίᾳ μετὰ τῆς ἐρωμένης του, οὔτε εἰς τὴν «Νύμφην τῆς Κορίνθου» ὁ ἀδελφὸς τῆς ἡρωίδος, βλέπων τὴν ἀδελφὴν του θνήσκουσαν, συναποθνήσκει, οὔτε ὁ Ἀντωνιάδης παριστᾷ μητέραν φονεύουσαν ἰδίαις χερσὶ τὸ τέκνον τῆς, διὰ νὰ μὴ πέσῃ εἰς τοὺς Τούρκους, ἀπλῶς και ὡς ἔτυχε, ἀλλὰ διότι

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ Α. ΝΙΚΑ
 (ὡς Πάολα εἰς τὰ «Μῦθα τοῦ Γείτονα»)

τοῦτο ἐπιβάλλει εἰς τὴν ψυχὴν πάντων ή ιστορία μας, αἱ κρατούσαι φιλοσοφικαὶ ιδέαι περὶ ἀντιλήψεως τοῦ καθήκοντος, τὰ ἦθη και τὰ ἔθιμά μας. Ὁ Ἕλληνας δὲν δύναται νὰ γίνῃ θηλυπρεπῶς χαριεὺς ὡς ὁ γάλλος, οὔτε ἡγάπησε ποτὲ τὴν ἐγκυκλοπαίδειαν, τοῦ εὐρωπαϊοῦ συγγραφέως, οὔτε ἀπεδέχθη ποτὲ τὰς ιδέας τῆς σχολαστικῆς λεγομένης φιλοσοφίας, ή τῆς ὕλιστικῆς, πρέπει μᾶλλον πρὸς τὸν οὐρανόν, σπανίως τὸν ἐλκύει ή γῆ, και διὰ τοῦτο ἀποτόμως ἐπαναστρέφεται πρὸς τὸν οὐρανόν· ἐντεῦθεν δ' ή διακρίνουσα τὰ ἑλληνικά έργα ἀπότομος ἠθική και ἀνδρώδης παράστασις. Καί διὰ τοῦτο δὲν θὰ μάθῃ ποτὲ ὁ Ἕλληνας νὰ ὑποδύεται κόμητας και βαρῶνας, εὐτυχῶς ἐκεῖ θὰ ὑστερῇ χωρὶς νὰ ὑπολείπεται διὰ τοῦτο πολύ, εἰς τὴν τέχνην του.

Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην κρίνόμενον τὸ νεώτερον ἑλληνικὸν θέατρον, ἐπετέλεσε προόδους ἀπροσδοκῆτους. Οὕτω π. χ. αἱ σκηνογραφαὶ τοῦ Βασιλειάδου και δὴ οἱ μονόλογοι, ή φιλοσοφικὴ ποίησις τοῦ Περσιάδου και τὸ πάθος τοῦ «ὄρκου» τοῦ Μαρκορᾶ, μετὰ πολλὰ τεμάχια ἀρι-

στουργημάτων εὐρωπαϊκὰ ἀσφαλῶς δύνανται νὰ ἀνταγωνισθοῦν· ή δὲ Παρασκευοπούλου διὰ τραγικά και δι' ἐλαφροῦς ἔρωτας, ή Βεράνη διὰ σοβαροῦς και ψυχικοῦς ἔρωτας και δι' ἀνάλογον τραγικότητα, ὁ Ταβουλάρης διὰ πρόσωπα ἀρχικά, φθάνουσι εἰς ὕψος ἀνέφικτον. Ἐν γένει σήμερον ἔχομεν εὐπροσωποτάτους και συγγραφεὺς, και ἠθοποιούς· τὸ σημερινόν θέατρον εὐρίσκειται ἀκριβῶς εἰς τὸ σημεῖον, εἰς ὃ ἦτο τὸ πανάρχαιον ἑλληνικὸν θέατρον, πρὶν ἀναφανῶσιν αἱ θεατρικαὶ ἐκεῖναι μεγαλοφυΐαι, ὁ Σοφοκλῆς, ὁ Αἰσχύλος, ὁ Εὐριπίδης και ὁ Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἐκεῖνους τοὺς ἐγέννησαν οἱ κατὰ τῶν Μῆδων θρίαμβοι· τοιαῦτα γεγονότα ἐλλείπουσιν σήμερον και διὰ τοῦτο ή ἑλληνικὴ τέχνη ἔφθασεν μὲν τὴν ἰδιοφυΐαν, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀκόμη μεγαλοφυΐας.
 Κλέων Κουτσαβάκης

ΤΑ ΜῦΘΑ ΤΟΥ ΓΕΙΤΟΝΑ

Ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου Νεαπόλεως ἐδόθη μετ' ἐπισταμένην μελέτην ή ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μεταφρασθεῖσα κωμῳδία «Τὰ Μῦθα τοῦ Γείτονα».

Βεβαίως ή κωμῳδία αὕτη δὲν εἶνε ἐκ τῶν τελειοτέρων ἔργων τοῦ Σαρδοῦ ἔχει ὁμως πλείστας σκηνὰς αἰτινες προκαλοῦν ἀπλετοὺς τὸν γέλωτα τοῦ ἀκροατοῦ. Ἡ καλὴ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου συνάει κατά πολὺ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς παραστάσεως· τοῦτο δὲ ὀφείλεται πρωτίτως εἰς τὴν ὑποκριθεῖσαν τὴν Πάολαν, τὴν θερμοαίμον Ἰταλίδα κ. Εὐαγγελίαν Νίκα, ἣτις ἐν ἐκάστη σκηνῇ διὰ τῆς ἐπιτυχούς και φυσικότητας ὑποκρισεῖς τῆς ἐπροκάλει παταγῶδη τὰ χειροκροτήματα τοῦ κοινοῦ· και οἱ κ. κ. Α. Νίκας και Α. Ἀπεργῆς συνέτειναν κατά πολὺ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ὑποδυσθέντες μετὰ τέχνης ἀψόγου τὰ μέρη των.

Ἄλλ' ἐκεῖνος ὁμολογουμένως ὄστις ὑπερέβη πάντας κατά τὴν ὑπόκρισιν, καίτοι τὸ μέρος ὅπερ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ παίζει δὲν εἶνε ἐκ τῶν πρώτων, εἶνε ὁ λεπτότατος κωμικός μας κ. Π. Ρούσος.

Α. Δ. Φ-τ-ς.

Εἰς τὸ κίθκι τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος εὐρίσκονται διὰ τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς «Νυκτερίδος» ὡς και τὸ παρόν.
 Η Διεύθυνσις.

ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ—ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ—ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Ἐν τῷ Θεραπευτηρίῳ

Κ. Τ. ΓΙΑΒΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰδικῷ ἰατροῦ

Ἀπὸ δεκαπενταετίας τῶν ἄνω νοσημάτων

Ἐφαρμόζονται αἱ τελειόταται καὶ νεώταται εἰδικαὶ μέθοδοι τῶν διασημοτέρων εἰδικῶν τῆς Εὐρώπης καθηγητῶν Finger, Fournier, Guyon, Unna κλπ. διὰ τῶν ὁποίων θεραπεύονται ἀσφαλέστερον, ριζικώτερον καὶ συντομώτερον ἀπάσης ἄλλης μεθόδου ἅπαντα τὰ μετὰδοτικὰ νοσήματα καὶ τὰ μᾶλλον ἐπίμονα δερματικὰ (ἔκζεμα, ψωρίασις κλπ.)

Ἰδιαίτερα αἰθουσα διὰ τὰς κυρίας.

Τέλειον εἰδικὸν χειρουργεῖον.

Ἄκρα ἀσηψία καὶ ἀντισηψία.

Δέχεται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὸ ἐσπέρας 8-9.

58—ὁδὸς Ἀθηνᾶς—58

(Παραπλεύρως Ἀγίας Κυριακῆς)

Η ΦΑΒΟΡΙΤΑ

ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ μελοδράματος προετοιμάζεται ἡ «Φαβορίτα» τοῦ μουσουργοῦ Γαϊτάνου Δονιζέττι, ἣτις καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ Ἀθηνᾶν ἰταλικῷ μελοδραματικῷ θιάσου ἐδόθη χθές. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου ἔχει ὡς ἐξῆς. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας Ἀλφόνσος ΙΑ' ἐγκαταλείψας τὴν νόμιμον σύζυγόν του παρεδόθη εἰς τὴν ἐρωμένην του Ἐλεονώραν Γουζμάνη, ἣν ἠγάπα καὶ ὁ δόκιμος μοναχὸς τῆς Μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰακώβου Φερνάνδος, τῆ ἑνεργείᾳ τῆς ὁποίας ὠνομάσθη οὗτος ἀξίωματικὸς τοῦ εἰς τὸν πόλεμον ἀποσταλέντος στρατοῦ. Ὁ ἰσπανικὸς στρατὸς κατήγαγε θριάμβους εἰς τὰς μάχας καὶ ὁ νέος ἀξίωματικὸς Φερνάνδος διεκρίθη, ἀλλ' ἡ Ἐλεονώρα μαθούσα ὅτι ὁ ἐραστὴς τῆς Φερνάνδος ἠνδραγαθήσεν ἐν τῷ πολέμῳ καταλαμβάνεται ὑπὸ λύπης καὶ ἀνακράζει. — «Ἔω εἰς ἐκεῖνον ἡ δόξα, καὶ εἰς ἐμὲ ἡ ἀτιμία». Ἐν τῇ τρίτῃ πράξει ὁ Φερνάνδος ἐπιστρέψας ἐκ τοῦ πολέμου εἰσέρχεται περιχαρῆς εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦτον συναντᾷ ὁ βασιλεὺς, ὅστις τῷ λέγει. «Ὁ βασιλεὺς σου σοὶ χρεωστῆται τὴν σωτηρίαν σου· τί θέλεις νὰ σοὶ παραχωρήσω»;

— Τὴν χεῖρα ἐκείνης, εἰς τὴν χρεωστῶ τὴν δόξαν μου ἀπαντᾷ ὁ βασιλεὺς· τότε τῷ παραχωρεῖ τὴν χεῖρα τῆς Ἐλεονώρας καὶ τῷ ἀπονέμει τὸν τίτλον κόμης καὶ μαρκήσιος τοῦ Μοντρέαλ. Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Φερνάνδος γίνεται ἐν τοῖς ἀνακτόροις δεκτὸς διὰ σαρκασμῶν ὑπὸ τῶν ἵπποτων διὰ τὸν γάμον τοῦτον, εἰσέρχεται ὁ ἠγούμενος Βαλδασάρ, ὅστις ἀποκαλύπτει εἰς αὐτὸν τὴν ἀισχύροτητα τῆς Ἐλεονώρας. Τότε ὁ Φερνάνδος ὠργίζεται καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν βασιλεῖα τὰ παράσημα καὶ τοὺς θησαυροὺς του καὶ τὸ παραπέτασμα τῆς τρίτης πράξεως καταπίπτει. Ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει ὁ Φερνάνδος εὐρίσκειται καὶ πάλιν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Ἰακώ-

βου ὁπότε ἔρχεται λυσίκομος καὶ ἡμιθανὴς ἡ Ἐλεονώρα, ἣτις ἀκούσασα τὴν φωνὴν τοῦ Φερνάνδου, ὅστις ἐπεκαλεῖτο τὴν θεῖαν ἐκδίκησιν κατὰ τῆς κεφαλῆς τῆς ἐνόχου πίπτει ἡμιθανής. Τότε σπεύδων ὁ Φερνάνδος καὶ ἀναγνωρίσας αὐτὴν τὴν συγχωρεῖ ἀλλ' εἶνε πλέον ἀργὰ διότι ἡ Ἐλεονώρα ἀποθνήσκει.

Αὕτη εἶνε ἡ ὑπόθεσις τοῦ libretto. Ὁ συγγραφεὺς ὁμοίως παρεμόρφωσε τὴν ἱστορίαν ὑποθέτων ὅτι ἡ νόμιμος σύζυγος τοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου ἦτο θυγάτηρ τοῦ ἠγούμενου Βαλδασάρ τοῦ ὁποίου υἱὸς κατὰ τὸν συγγραφεὰ τοῦ libretto πάντοτε ἦτο ὁ Φερνάνδος, διότι ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος ΙΑ' εἶχε συζευχθῆ τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας Ἀλφόνσου Δ'. Ἐν τῷ ἰταλικῷ θιάσῳ τὴν Ἐλεονώραν ὑπεκρίθη ἡ Ἰσπανίς contralto Ριγίνα Βεργές, τὸν Ἀλφόνσον ὁ βαρύτενος Ε. Ἐρκόλνης τὸν Φερνάνδον ὁ ὑψίφωνος Μ. Ἀντωνέλης.

ΘΘΕΛΛΟΣ — ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ

Χθές τὸ ἐσπέρας ἐδόθη ἐν τῷ θεάτρῳ Τσόχα ὁ Ὁθέλλος τοῦ Σαϊζπην, ὃν ἀπαρμιλλῶς ὑποδύεται ὁ διακεκριμένος τραγωδὸς μας κ. Δ. Ταβουλάρης. Τὸ κοινὸν τῶν Ἀθηνῶν ἀθρόον συνέρρευσε καὶ ἐχειροκρότησε τὸν διακεκριμένον καλλιτέχνην ὅστις ὑποδύθει πρό τινας ἐν Κωνσταντιπόλει τὸν Ὁθέλλον οὐχὶ μόνον ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς παρρησίας ἰθαυμάσθη, ἀλλὰ καὶ ὑπ' ὄλων τῶν ἐκεῖ ἐφημερίδων Ἑλληνικῶν καὶ ξένων κατετάχθη εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν ἠθοποιῶν τοῦ κόσμου καὶ ὑπεράνω τῶν ἠθοποιῶν ἐκείνων, οἵτινες διερμηνεύουσι ἐξόχως τὰ ἔργα τοῦ δαιμονίου Σαϊζπην.

Ἐπιβαλλομένη ἐπανόρθωσις.

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐγένετο κατὰ λάθος τοῦ στοιχειοθέτου καὶ ἀσυγχώρητον κατόπιν ἀβλεψίαν τοῦ διορθωτοῦ ἡμῶν παραμόρφωσις τις εἰς τὴν σκιαγραφίαν τῆς κ. Αἰκατερίνης Βερώνη, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἡλικίαν. Τὸ καθήκον μᾶς ἐπιβάλλει χάριν τῆς ἀληθείας καὶ καθησυχασίαν τῆς συνειδήσεώς μας νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν τὸ γενόμενον λάθος. Ἐγγράφομεν ὅτι εἶνε **τριάκοντα** ἐτῶν τῆς, ἀλλὰ δυστυχῶς κατὰ τὴν στοιχειοθέτησιν τὸ **περίπου** μετετράπη εἰς **πέντε** καὶ οὕτω ἡ ἡλικία τῆς κ. Βερώνης χάριν τοῦ στοιχειοθέτου καὶ ἐξ ἀπροσεξίας τοῦ διορθωτοῦ ἡμῶν ἠῤῥησε κατὰ πέντε ἔτη.

Ἡ Διεύθυνσις.

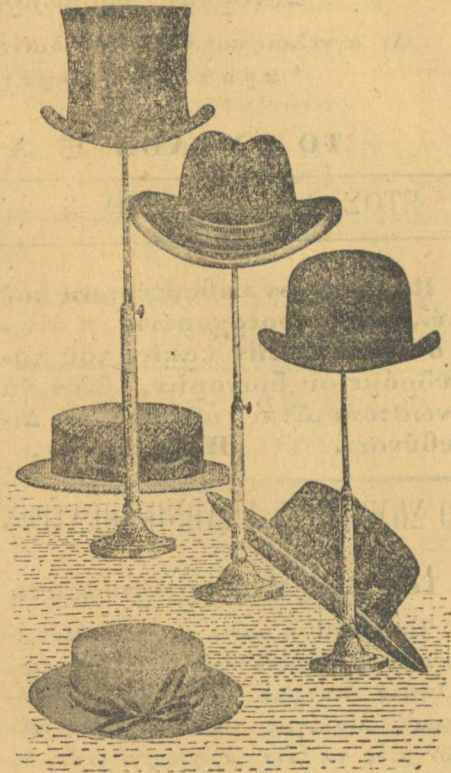
Γ ΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ν. Ε. ΓΕΩΡΓΑΤΟΥ

Ἀκριθῶς ἔναντι Χρηματιότητιν.

Πλούτον δερμάτων καὶ ἀπειρίαν χρωμάτων εὐρίσκετε, πρωτοφανῆς δὲ γούστο καὶ φόρμες, χάρις εἰς τὸν βέλτην διευθυντὴν του. Ἀπλῆ ἐπίσκεψις ἐπισφραγίζει τ' ἀνωτέρω.

ΙΩ. ΔΙΑΣΙΤΗΣ καὶ Σα

Ὁδὸς Σταδίου ἔναντι Ἀρσακείου

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

- = Τώρα πλέον δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι ἀπεκατέστη τελείως ἡ τάξις εἰς τὸν ὄριζοντα.
- = Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος ἀθρόος συρρεῖ εἰς τὰ θέατρα.
- = Εἰς τὸ θέατρον τῆς «Νεαπόλεως» ἐγένετο τὴν Δευτέραν ἡ ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ συλλόγου «Περὶθαλψις» εὐεργετικὴ παράστασις.
- = Τὴν ὁποίαν ἐτίμησεν ἡ καλλιτέρα μερὶς τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.
- = Κατόπιν ἐγένετο κατ' ἐπανάληψιν «Τὰ Μῆλα τοῦ Γείτονα».
- = Κωμωδία χαριστάτη, πρωτότυπος καὶ θεαματικὴ.
- = Ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὸ τέλος τῆς δευτέρας πράξεως, καθ' ἣν σκηναὶ τινες διεξάγονται ἐπὶ τῶν στεγῶν τῶν οἰκιῶν.
- = Τὴν Πάολα ὑπεδύθη ἡ κ. Νίκα χωμένη εἰς τὸ ὄμορφο ἀνδρὶκὸν κοστούμι τῆς.
- = Τὸ ὁποῖον ἐπὶ τούτῳ κατεσκευάσεν.
- = Ἦτο τελείος τύπος Ναπολιτάνου.
- = Μὲ τὴν ἰδιότροπην ρεμπούπλικά τῆς καὶ μὲ τὸ πούρό τῆς.
- = Πολλοὶ ἄμα τῇ ἐμφανίσει τῆς τὴν ἐξέλαβον διὰ τὸν κ. Μαραθέαν.
- = Τόσῃν ὁμοιότητῃ ἔχει
- = Τὸν Λαροζιέρ, δικηγόρον, ὑπεδύθη ὁ Νίκας.
- = Εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ἐφαίνετο ἀποτυπωμένη ἡ ἀγαθότης ἢ ἀρετὴ!
- = Τὰ ἄρθρα τοῦ ποιν νόμου εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.
- = Εἰς κάθε του βῆμα ἡ πράξις καὶ ἀνά ἐν σχετικὸν ἄρθρον.
- = Τὸν Παϊζελ ὁ Μέγκουλας.
- = Τὸν Λιμουραῦ, ὁ ἰδιόρρυθμος πάντοτε Ἀπέρρης.
- = Μὲ τὴν πρωτότυπον ὄλως διασκευὴν τοῦ προσώπου του.
- = Καὶ τὴν ἐπιτυχὴ διάπλασιν τοῦ χαρακτῆρός του.
- = Σαμουαζὼ ὁ Ρούσος μὲ τὸ πρὸ 8 ἡμερῶν καλοψημένο μπουτί του!
- = Μὲ γρηῆς τὰς κ.κ. Χέλμην καὶ Τιβερίου.
- = Ποῦ γελᾷ κανεὶς μόνον νὰ τὰς βλέπῃ κινουμένας.

= Σωσταί ἀρχαιότητες.
 = Καί με μῆλον... ὄχι πλέον τοῦ γείτονος... ἀλλὰ τῆς ἐριδος... τὴν Κρυσταλλίνην, τὴν ὁποῖαν ὑπεδύθη ἡ κ. Κλημανιώτου.
 = Ὁ κόσμος ὅστις συνέρρευσε καὶ κατὰ τὰς τρεῖς φορές τῶν «Μῆλων τοῦ Γείτονα», ἦτο κάτι τι ἐξοχόν.
 = Σπάνιον φαινόμενον διὰ τὰ θεατρικὰ χρονικά.
 = Ἀφοῦ ἔκλεισε τὸ ταμεῖον, διότι ἐξήντηθησαν τὰ καθίσματα καὶ αἱ εἰσοδοί.
 = Ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ ἐπαρουσιάστησαν εὐπρεπεῖς καὶ μελετημένοι πολὺ.
 = Μετὰ πολλὴν δὲ εὐσεινηδησίαν τὸ ἀνεβίβασαν ἐπὶ σκηνῆς.
 = Καταβαλόντες ἀτρυτὸς κόπους, παρ' ὅλων τὸ κοπιαστικὸν τοῦ ἔργου καὶ τὴν ἀφόρητον ζέσθην.
 = Χθὲς ἐπαίχθησαν οἱ «Πειραιαὶ» τὸ θεαματικὸν καὶ δημοφιλέστατον ἔργον.
 = Μετὰ Ριβέρον τὸν Σταυρόπουλον ὁ ὁποῖος τὸν ὑποδύεται ἐξοχα.
 = Καὶ τὸν ὁποῖον ἐπεθύμησαν οἱ πολλοὶ θαυμασταὶ του
 = Ἔινε εἷς ἐκ τῶν πρώτων τοῦ ρόλων.
 = Κατὰ τὴν σκηνὴν τὴν λαμβάνουσαν χώραν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἱατροῦ Βεράρδου καθ' ἣν θέλει νὰ τὸν δηλητηριάσῃ, ἐπαίξε θαυμάσια.
 = Ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ σπασμωδικοῦ γέλωτος.
 = Τὸ θέατρον ὀλόκληρον ἐσεῖετο ἀπὸ χειροκροτήματα.
 = Ἀγωνίας καὶ χαρὰς ἐκδηλώσεις ἤκουοντο ἐκ μέρους τῶν θεατῶν.
 = Μετὰ Ἀνδρέαν, μαῦρον κυνηγὸν τῶν θηρίων, τὸν Μέγκουλαν
 = Μετὰ Ἰωάννην Ρίβερν, Ἀμερικανὸν τὸν Ἀπέργγην, μετὰ τὸν ὄλως ἰδιόρρυθμον τύπον του καὶ τὴν ἐπιτυχῆ προφορὰν του.
 = Μετὰ Πιθόϊνον, φαρμακοποιὸν, τὸν Ρουῖσον.
 = Μετὰ Εὐάν Μοραλὲς τὴν χαριτωμένην καὶ συμπαθεῖ δα Ἀσπασίαν Τασσόγλου.
 = Ἡ ὁποία ἔχει κατακτήσει τὰς συμπαιθείας ὀλοκλήρου τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ.
 = Ἀπόψε ἐπαναλαμβάνονται τὰ «Μῆλα τοῦ Γείτονα».
 = Ὁ αὐτὸς κόσμος θὰ συρρεύσῃ καὶ ἀπόψε, ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τὰ μέχρι τῆς 3ης μ.μ. ὥρας πωληθέντα εἰσιτήρια.
 = Αὐριον ἢ «Ἄρτεμις—Δὲ—Λύς», τοῦ Δουμᾶ υἱοῦ.
 = Τὰ πρῶτα πρόσωπα θὰ ὑποδυθῶν οἱ κ. Νίκας, Ἀπέργγης, Μέγκουλας καὶ αἱ κ.κ. Νίκα καὶ Τιθερίου.
 = Προσεχῶς ἢ «Σφιγξ» τοῦ Φεγγιέ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἰωάννου Καμπούρογλου.
 = Εἰς τὸν θιάσον τοῦτον παρεδόθη προχθὲς καὶ ἡ ἐξυπνοτάτη τρίπρακτος κωμωδία «Νὰ τὸ λέμε» τοῦ Λαμπίς.
 = Κατ' ἐκλογὴν καὶ μετάφρασιν τοῦ κ. Νίκου Λάσκαρη.
 = Τοὺς κωμικοὺς ρόλους θὰ ὑποδυθῶν οἱ κ.κ. Νίκας, Ἀπέργγης, καὶ Ρουῖσος.
 = Εὐχαριστικῶς ἠκούσθη καὶ ἡ εἰς τὸν θιάσον τοῦτον πρόσληψις τοῦ Τασσόγλου.
 = Τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ συμπαθοῦς αὐτοῦ ἠθοποιοῦ.
 = Εἰς τὸ θέατρον τῆς «Ὀμονοίας» ἐπανελήφθησαν «οἱ Παληάτσοι» ὁ «Λαγὼς» καὶ ἡ «Βοσκοπούλα».
 = Μετὰ Μῆτρον τὸν Κοτοπούλην.
 = Κατόπιν διεκόπησαν αἱ παραστάσεις, ἐπὶ δύο ἡμέρας διὰ τὰς γενικὰς δοκιμὰς τοῦ «Ναπολέοντος».
 = Χθὲς ἐδόθη ἡ πρώτη τοῦ «Ναπολέοντος».
 = Μετὰ Ναπολέοντα τὸν Κοτοπούλην.
 = Εὐγένιον Βοναπάρτην τὸν Δαμάσκον.
 = Ταυλεράνδον τὸν Σταματόπουλον.
 = Κουλεγκούρ τὸν Τσοῦκαν.
 = Ρωκσέφ, τὸν Χρυσάφην.
 = Ἰωσηφίναν, τὴν κ. Σταματοπούλου.

= Ὁρτενσίαν, κόρην τῆς καὶ Βασιλίσαν τῆς Ὀλλανδίας, τὴν δὲ Μαρίαν Κοτοπούλη κλπ. κλπ.
 = Ἡ μετάφρασις τοῦ ἔργου ἦτο λίαν ἐπιτυχὴς καὶ ἐπιμελημένη.
 = Δὲν ὑστέρησε δὲ τοῦ πρωτοτύπου.
 = Καὶ ἡ γλῶσσα πολὺ καλὴ.
 = Ὁ Κοτοπούλης, ὡς Ναπολέων, ἦτο τὸ πανομοιότυπον αὐτοῦ κατὰ τὸ πρόσωπον.
 = Καὶ εἰς τὸν ρόλον τοῦ τέλειος.
 = Ἡ Ἰωσηφίνα δὲν ἦτο εἰς τὴν θέσιν τῆς, οὔτε ἡ φωνὴ τῆς τὴν βοηθοῦσε.
 = Πολὺ ἐξησθημένη.
 = Ἡ Πριγκίπισσα Ρουὰν πολὺ ἄπειρος καὶ ἀκατάλληλος διὰ μητέρα.
 = Καλὸν θὰ ἦτο νὰ ὑπεδύετο ἄλλη ἠθοποιὸς αὐτὸ τὸ μέρος, ὡς καὶ τῆς Ἰωσηφίνας.
 = Καλοὶ οἱ ἠθοποιοί, ἀλλὰ δὲν εἶνε οἱ χαρακτηριστικὲς των.
 = Καὶ ὁ Τσοῦκας καὶ ὁ Δαμάσκος καὶ ἡ δις Μαρίνα Κοτοπούλη καλοί.
 = Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ὅλων ἔλειπεν.
 = Ἡ μελέτη! μελέτη!
 = Χρειάζεται περισσοτέρα καὶ ἐπισταμένη μελέτη.
 = Ὅποτε θὰ παιχθῆ καλλίτερον καὶ τελειότερον.
 = Καὶ εἰς ἀναχρονισμὸς παρετηρήθη κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἀναρρήσεως τοῦ Ναπολέοντος εἰς τὸ αυτοκρατορικὸν ἀξίωμα.
 = Καθ' ἣν εὐχαριστεῖ τοὺς γερούσιαστὰς κλπ.
 = Ἀποκαλεῖ τοὺς παρισταμένους στρατιώτας συμπολεμιστὰς τῆς Ἀουστερλίτσης, Ἰένης κλπ.
 = Ἐνῶ ἡ μάχη ἔγεινε μετὰ τέσσαρα ἔτη ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως του εἰς τὸν θρόνον.
 = Ὡσάν νὰ λέμε ὅτι ὁ Ὀμηρος ἐξύμνησε... τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821.
 = Τὸ θέατρον ἦτο γεμάτο μέχρις ἀσφύξιας.
 = Απόψε ἐπαναλαμβάνεται.
 = Προτοιμάζονται «οἱ Μνηστῆρες τῆς Πηνελόπης» τοῦ Ραγκασθῆ.
 = Καὶ ἡ «Βασιλεία τῶν Γυναικῶν» τοῦ Στρατηγόπουλου.
 = Ὁ κ. Ἡσαΐας μετὰ τῆς κυρίας του, ἀπεχώρησαν τοῦ θιάσου.
 = Ἐρχεται δὲ ἐξ Ἀλεξανδρείας ἡ κ. Παρασκευοπούλου.
 = Διὰ νὰ συνεργασθῆ μετὰ τοῦ κ. Κοτοπούλη.
 = Αἱ συνεννοήσεις διημεφθήσαν τηλεγραφικῶς.
 = Ἦδη εἶνε εἰς τὴν Δῆλον τελοῦσα τὴν νενομισμένην κάθαρσιν.
 = Εἰς τὸ θέατρον τοῦ «Τσόχα» ἐπαίχθη κατὰ σειράν ὁ «ἐφεδρὸς σύζυγος».
 = Κωμωδία ἀστειοτάτη καὶ πλήρης κωμικῶν σκηνῶν, ἐπεισοδίων καὶ ἰδιόρρυθμων τύπων.
 = Ἰδίᾳ δὲ τὸν τοῦ ἐφεδρῶν Μπουντροῦ, τὸν ὁποῖον ὑποδύεται λίαν ἐπιτυχῶς ὁ Παντόπουλος.
 = Οἱ θεαταὶ γελοῦν διαρκῶς καὶ χειροκροτοῦν ἀδιακόπως.
 = Τὸν Λαγκριφούλ ὑπεδύθη ὁ Σπ. Ταβουλάρης.
 = Ὁ ὁποῖος δὲν διαφέρει ποσῶς ἀπὸ ἓνα γνωστὸν ταγματάρχην.
 = Γενικὴ ἐπιτυχία τοῦ θιάσου εἰς τοὺς στρατιωτικὸς τύπους.
 = Νομίζει κανεὶς ὅτι εὐρίσκεται εἰς κανὲν ἐπιτελεῖον καὶ ὄχι εἰς τὸ θέατρον.
 = Τὸν Μανιγιῶν διεπλάσε ἐπιτυχῶς ὁ κ. Παπαϊωάννου.
 = Ὁ ὁποῖος μετὰ τοῦ κ. Παντοπούλου κατὰ τὰς σκηνὰς τῆς συναντήσεώς των εἶνε ἀμίμητος.
 = Παίζουσι καὶ οἱ δύο τόσο καλῶς, ὥστε κατορθώνουσι νὰ κρατοῦν τοὺς θεατὰς εἰς ἀδιάπτωτον γέλωτα.
 = Καὶ ἡ νέα σκηνογραφία, ἡ ἐπὶ τούτῳ

κατασκευασθεῖσα εἶνε ἐξοχος.
 = Τὴν παράστασιν ἐτίμησαν καὶ οἱ πρίγκηπες Νικόλαος καὶ Ἀνδρέας.
 = Χθὲς ἐπαίχθη ὁ «Ὀθέλλος».
 = Τὸν ὁποῖον ὑπεδύθη ἐξοχῶς ὁ κ. Δ. Ταβουλάρης.
 = Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ εἰπώμεν τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὰ ἄλλα πρόσωπα.
 = Ὁ Ἰάγος ὅμως εἰς τινὰ μέρη ἐπαίξεν ἀρκετὰ καλῶς.
 = Ἡ Δεσδαίμονα δὲν ἦτο εἰς τὴν θέσιν τῆς.
 = Ἀπόψε ὁ «Ἐφεδρὸς Σύζυγος».
 = Ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ἡ νέα κωμωδία «Μπατε σκύλοι ἀλέστε».
 = Τὴν Κυριακὴν τὸ «Ἑλλ. Μελόδραμα» ἔδωκε τὴν Lucia μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας.
 = Ἡ κ. Tandolini ἐτραγούδησε μετὰ γλυκύτητος καὶ εὐστροφίας.
 = Ἰδίως τὸ Rondo τῆς γ' πράξεως ὑπερῆρσε τὸ δὲ κοινὸν ἐξερράγη εἰς παταγώδη χειροκροτήματα.
 = Ὁ Μωραίτης ὡς πάντοτε ἐξοχῶς ὠραῖα.
 = Ὁ δὲ Κυπαρίσης τόσο ὠραῖα ἐψάλλεν, ὥστε πολὺς κόσμος ἠπατήθη νομίσας ὅτι ἦτο ἄλλος βαρύτονος. Ἐῦγε εἰς τὸν φιλότιμον νέον, ὅστις ἡμέρα τῆς ἡμέρας προοδεύει.
 = Τὴν Τρίτην, ἀποκατασταθείσης τῆς ὑγείας τοῦ συμπαθοῦς Βακαρέλη, ἐδόθη ὁ Rigoletto.
 = Ὁ Rigoletto, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, εἶνε ὁ θρίαμβος τοῦ θιάσου.
 = Ὁ Βακαρέλης φαίνεται ἀπὸ τῆς σκηνῆς ὡς γηραιὸς ἠθοποιός, γνωρίζων σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν τὴν σανίδα padrone di sé, ὡς λέγουσι οἱ Ἴταλοί.
 = Ἡ δὲ φωνὴ του, ἥτις βαίνει ὀλοῦν ἀυξανόμενη καὶ βελτιούμενη, δίδει τὰς εὐτυχέστερας τῶν ἐλπίδων.
 = Εἰς τὸ «Κλάψε, παιδί μου» τὸ μετὰ τῆς Tandolini duetto τοῦ ὁ Βακαρέλης ἀπεθεώθη.
 = Ἀλλὰ καὶ ἡ κυρία Tandolini ἐξοχῶς λαμπρὰ ἐτραγούδησεν, εἰς δὲ τὴν romanza τῆς ἀπέδειξεν ὅτι ἔχει πραγματικὴν φωνὴν καὶ τέχνην.
 = Ἀλλὰ τὸ θαῦμα τῆς παραστάσεως ταύτης ἦτο ὁ Μωραίτης.
 = Ὁ συμπαθὴς τενόρος, ὁ μέχρι τοῦδε γνωστὸς ὡς tenore drammatico, ἀνεφάνη καὶ ἀνεδείχθη εἰς tenore leggero, πρώτης τάξεως.
 = Ἐχειρίσθη τὴν φωνὴν του μετὰ περισσῆς γλυκύτητος, εἰς δὲ τὸ τέλος ὅταν διέρχεται ἐντὸς λέμβου μετὰ τῆς Maddalena, ἡ τελευταία του νότα, τὸ si naturale, ἀντήχει μετὰ γλυκυτάτων παλμῶν.
 = Τὸ quartetto finale τῆς δ' πράξεως, ἐν μέσῳ θορύβου, χειροκροτημάτων καὶ φωνῶν ἐπανελήφθη, τὸ δὲ κοινὸν ἐφώναζεν εὐγε εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας αὐτό.
 = Ὁ Τενόρος, ἡ Tandolini, ὁ Βακαρέλης καὶ ἡ χαριτωμένη μικρὰ ἀδελφὴ τοῦ Sparafugile Maddalena δεσποινίς Lisa Auzillon μετὰ τὸ γλυκύτατον τῆς φωνῆς τῆς timbro, κατορθοῦσάντων τὸ κοινόν.
 = Καὶ οἱ λοιποὶ ἀρτίσταί ἐψάλλον ὠραῖα, καὶ ὁ κ. Βλαχόπουλος Sparafugile καὶ ὁ κ. Κυπαρίσης Monterone.
 = Τὸ coro ἐπίσης πολὺ ὠραῖον.
 = Μετ' εὐχαριστήσεως παρετηρήσαμεν τὴν ἔλλειψιν τοῦ Ρουγκέρη.
 = Τὴν Πέμπτην καὶ χθὲς ἐδόθη καὶ πάλιν ὁ Rigoletto ὅπου ἀνεδείχθη τελειότατος ὁ Μωραίτης.
 = Ὁ Ρουγκέρης δὲ ὡς ἐκ θαύματος καὶ ὡς ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ἀνεφάνη καὶ πάλιν.
 = Πρὸς μεγάλην μας λύπην.
 = Ἀπόψε δίδεται ὁ Ernani μετὰ Don Garlo τὸν Βακαρέλην.
 = Ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος οἱ «Παληάτσοι» μετὰ Ρόνιον τὸν Βακαρέλην.
 = Ἡ «Φαβορίτα» μετὰ Φερνάνδον τὸν

Μωραίτην.

= Καὶ ὁ «Υποψήφιος» τοῦ Ἐὐντα μὲ Χριστίνα τὴν Δα' Ὀξιγιόν.

= Περὶ τῆς Δοσ' Ὀξιγιὸν εἰς τὸ ἐπόμενον θὰ γράψωμεν ἐκτενέστερον.

= Ἐπίσης ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος καὶ ὁ «Μάρκο-Βότσαρης» τοῦ Καρέρ.

= Εἰς τὸ θέατρον τοῦ «Διονυσιάδου» εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὁ θίασος τοῦ κ. Ἀλεξιάδου ἔδωκε πλὴν τοῦ «Σιδηροδρομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ» καὶ τὴν «Μποέμ».

= Ἡ ὁποία ἤρесе πολὺ.

= Καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀξιολογος.

= Ἐτι δὲ τὴν «Δαλιδᾶ» μὲ Ροσβαίν τὸν Ἀγγελάκην.

= Ὁ ὁποῖος τὸν ὑποδέχεται μὲ πολλὴν τέχνην.

= Ἡ κ. Λαλαούνη μᾶς λέγουσιν, ὅτι κατακτᾶ καθ' ἡμέραν καὶ ἔδαφος.

= Εἶνε ἡ συμπαθὴς καὶ ἀγαπητὴ τῶν Πειραιέων ἡθοποιός.

= Πρὸς χάριν τῆς ὁποίας τὸ θέατρον γεμίσει κάθε βραδυ.

= Εἰς τὰς Πάτρας ὁ θίασος τῆς κ. Βερώνη ἐργάζεται θ α υ μ ἄ σ ι α , κατὰ τὴν ἐκφρασιν τοῦ ἀνταποκριτοῦ μᾶς.

= Ὁ κόσμος εἶνε κατενθουσιασμένος κυριολεκτικῶς.

= Τὴν Πέμπτην ἔπαιξεν ἡ κ. Βερώνη τὴν «Τόσκαν».

= Τὸ θέατρον ἦτο γεμᾶτο· τὸ κοινὸν ἔξω φ ρ ε ν ὦ ν .

= Τὸ Σάββατον ἔδωκε τὴν «Τιμὴν».

= Ὅ,τι καὶ ἂν γράψωμεν εἶνε ὀλίγον.

= Πλέον ἢ θρίαμβος !!

= Ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος, ἴσως τὴν Πέμπτην, θὰ δοθῇ ὁ «Φερελ» τοῦ Σαρδοῦ κατὰ μετάφρασιν τοῦ Μπάμπη Ἀννίου.

= Εἶνε ἔργον ἔξοχον !!

= Προετοιμάζονται πολλὰ νέα ἔργα, τὰ ὁποία θὰ ἀναγγείλωμεν προσεχῶς.

= Μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς «Τράτας» εἰς τὸ θέατρον Νεαπόλεως, ἠρωτήσαμεν τὸν κ. Λάϊον περὶ τῆς «Μαγίσσης» τί σκέπτεται.

= Καὶ μᾶς ἀπήντησεν ὅτι δὲν εὕρσκει θίασον ὁ ὁποῖος νὰ τὸ παίξῃ.

= Ἡμεῖς τοῦ ὑπεδείξαμεν ὡς καταλληλότερον τὸν θίασον τοῦ κ. Κοτοπούλη.

= Ὁ ὁποῖος καὶ εἶνε πράγματι τοιοῦτος.

= Τοῦ προσεθέσαμεν δὲ ὅτι ὁ κ. Κοτοπούλης εἶνε ὁ μόνος ποῦ φιλοξενεῖ τὰ ἑλληνικὰ ἔργα.

= Τὸ ἐγράψαμεν καὶ εἰς τὸ πρῶτόν μας φύλλον.

= Ἡμεῖς ἐλπίζομεν, ὅχι, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ κ. Κοτοπούλης θὰ ζητήσῃ τὴν «Μαγίσταν» παρὰ τοῦ κ. Λαῖου.

= Καὶ ὅτι ὁ συγγραφεὺς θὰ τὴν δώσῃ παρ' ὅλον τὸν φόβον ποῦ ἔχει.

= Καὶ ἄς εἶνε βέβαιος ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῆς τὴν φορὰν ταύτην δὲν θὰ ἐπιδέχῃται σύγκρισιν μετὰ τῆς πρὸ ἐτῶν γενομένης τοιαύτης ὑπὸ ἄλλου θιάσου ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὁμοῦ σκηνῆς.

= Οἱ «Ἀναμορφωταί», ἡ βραβευθεῖσα κωμωδία, ἐπαναλαμβάνομεν καὶ πάλιν ὅτι εἶνε τοῦ κ. Ἀμπελά.

= Πᾶσα ἄλλη δημοσίευσιν περὶ αὐτῆς εἶνε ἐσφαλμένη καὶ ἀνακριβής.

= Ταῦτα πρὸς τὸ παρόν.

= Ἀργότερα θὰ ἀποδείξωμεν τοῦτο διὰ τῶν πραγμάτων.

= Πρὸς πίστιν καὶ ἡσυχίαν πάντων...καὶ πασῶν.

Ἡ Τσιμπίδα

Εἰς τὸ Θέατρον Ὁμονοίας

Προσεχῶς

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΚΟ

Τοῦ Δελικατερίνη

Εἰς τὸ Θέατρον Νεαπόλεως

λίαν προσεχῶς

ΦΥΡΑΗΝ—ΜΙΓΔΗΝ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ναπολέων ὁ Μέγας

ὑπὸ τοῦ θιάσου «Πρόδοσι» ἐδόθη διὰ πρώτην φορὰν χθὲς καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἀπόψε «Ναπολέων ὁ Μέγας» τὸ πεντάπρακτον δράμα τοῦ Χάιγγελ, κατὰ γλαφυρὰν μετάφρασιν τοῦ κ. Σπ. Μαρχέλλου.

Ἡ ὑπόθεσις του ἐν ὀλίγοις ἔχει οὕτω·

Εἰς τὸ ἐν Φοντενεβλώ ἀνάκτορον εἶνε συνηγμένοι στρατηγοὶ καὶ συζητοῦν περὶ διαφορῶν ζητημάτων, ἰδίᾳ δὲ περὶ τοῦ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας πολέμου, ὅτε ἐμφανίζεται ὁ Ναπολέων, ὅστις καὶ λαμβάνει μέρος εἰς τὴν συζήτησιν ἐκείνην. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀγγέλλεται ἡ ἀφίξις τοῦ πρέσβευτος τῆς Ἀγγλίας, ὁ ὁποῖος καταφθάσει κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν καὶ ζητεῖ ἀκρόασιν παρὰ τοῦ Ναπολέοντος παρ' οὗ καὶ ἀποπέμπεται, διότι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἶχεν ἀποκαλυφθῆ συνωμοσία

τις, τὴν ὁποίαν ὑποπτεύεται, ὅτι ἔχουν διοργανώσει οἱ Βουργόνιοι, τῇ ὑποστηρίξει ὁμοῦ τῆς Ἀγγλίας. Κατόπιν γίνεται ἡ εἰσαγωγή τοῦ Δουκὸς Ἐγκεν ἐνώπιον τοῦ στρατιωτικοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου, ἀρχηγοῦ τότε τοῦ οἴκου τῶν Βουργόνων. Ἐν τῷ μεταξὺ λαμβάνει χώραν σκηνὴ μεταξὺ τῆς μητρὸς τοῦ Δουκὸς Ἐγκεν καὶ τοῦ Ναπολέοντος παρ' οὗ ζητεῖ αὐτῇ χάριν, ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμήν εἶνε γονυπετὴς πρὸ τοῦ Ναπολέοντος ζητοῦσα χάριν, ἀκούονται ἔξωθεν οἱ πυροβολισμοὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς. Ἐπειτα γίνεται ἡ ἀνακήρυξις τοῦ Ναπολέοντος ἀπὸ ὑπάτου εἰς αὐτοκράτορα, καθ' ἣν παρουσιάζονται οἱ γερουσιασταὶ καὶ τοῦ δίδου τὸ ψήφισμα τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διὰ τοῦ ὁποίου ἀνακηρύσσεται τότε ὁ Ναπολέων δι' ἐνὸς λογιδρίου εὐχαριστεῖ τοὺς παρισταμένους Γερουσιαστὰς κλπ. Μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν του γίνεται μικρὰ διαμάχη μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς συζύγου του Ἰωσηφίνης, ἥτις καταλήγει εἰς τὸ νὰ ὑπογραφῇ τὸ διαζύγιον, ἀφοῦ προηγουμένως ἡ Ἰωσηφίνα ἀφαιρεῖ μόνη τὸ στέμμα λέγουσα, ὅτι «ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου ἐπὶ ἤλθε διὰ τοῦ ἀκαρθίνου στεφάνου». Μετὰ τὰ γεγονότα ταῦτα ἐπέρχεται ἡ καταστροφὴ τοῦ Ναπολέοντος ἡττηθέντος ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν στρατῶν, ὁπότε ἀπομακρύνεται εἰς τὴν ἑπαυλιν τῶν Βινκενῶν περιτοιχοῦμενος μόνον ἀπὸ τοὺς ἐναπομείναντας πιστοὺς στρατηγούς.

Ἐν τῇ ἑπαύλει ὑπογράφει τὴν ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας παραίτησίν του ἐξαναγκασθεὶς ὑπὸ τῶν νικητῶν καὶ ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Ἑλβαν. Κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἀποχαιρετίζει διὰ συγκινητικωτάτου λόγου τὰς σημαίας.

Μετὰ τὸ θέατρον τὴν **Σοκολάτα** καὶ τὸ **γάλα** σας εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου διανυκτερεῖον **Γαλακτοπωλεῖον τῶν Ξένων.**

ΜΕΤΑ ΚΟΡΝΙΖΟΠΟΙΕΙΩΝ

Γεωργ. Μετροπτικά

33—Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας.—33.

Η. Πετεινάτος

ΟΙΝΟΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

2.—Βουλῆς—2

ΚΟΥΡΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ

53. Πανεπιστημίου 53.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΙΛΩΝ

ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ

Προμηθευτοῦ τοῦ Βασιλέως

236—ΧΑΥΤΕΙΑ—236

ΠΡΟΤΥΠΟΝ

ΕΥΡΩΠΑΙΚΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ

Δ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

5. Πατησίων 5.

Καὶ πλεον ἰδιότροπος φεύγει κατενθουσιασμένος

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Γεωργίου Α. Κλεώπα

9 - Μπότσην - 9

ΑΛΕΞ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Ὁδοντοῖατρος

Ὁδὸς Θεμιστοκλέους ἀριθ. 1.

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

Σέλ τς καὶ Λεμονάδων

Ἡ ΠΑΛΑΙΑ ΚΥΨΕΛΗ,,

Ἰω. Σπ. Ἀγγελίτς

4 - Θεμιστοκλέους - 4

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ & ΑΡΓΥΡΟΧΟΕΙΟΝ

Εὐθυμίου Α. Ζολώτα

Ὁδὸς Ἀγ. Μάρκου ἀρ. 44 (Ὁπισθεν Χρυσοπολιαιτίσης.— Ἀθῆναι.

Ἐν αὐτῷ κατασκευάζονται καὶ ἐπισκευάζονται μετ' ἀκριβείας ἅπαντα τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρᾶ Κοσμήματα

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Παλαῖον Φάληρον

Ἀλκιθιάδου Βοτέα

Δίδονται καὶ παγωτά.

Γεύματα ἐπὶ παραγγελίᾳ.

ΔΕΡΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Η. Μπαβέα

Ὁδὸς Ἀγ. Μάρκου Πλατεία Ἱεροῦ Λόγου.

Πωλοῦνται βερνίκια καὶ ἅπαντα τὰ εἶδη

ὑποδηματοποιίας.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἐνα ποτῆρι μπύρα

Εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον «Ἰεταί Πατρῶν»

Ὁδ. Πατησίων κάτωθεν οἰκίας Καυταντζόγλου